

Έπρεπε να γίνει μία μονομαχία, ο Δόν Ροδρίγος προκαλεί τον κόμη «à l'haire ras à' l'aise», δηλαδή έξω από τη σκηνή, ώστε να μη παραδειγματιστούν οι θεατές βλέποντας να γίνονται απαγορευμένα πράγματα. Ιόδες είναι όμως η έλσολή της φεουδαρχικής απολυταρχίας. Η βασιλική έξουσία έβαζε χαλινό σ' όλες τις πνευματικές εκδηλώσεις. Οι συγγραφείς λεγόντουσαν αλογοτέχνες της Α. Μ.β. Έγραφαν όμως και άριστουργήματα.

Σήμερα ο Μελάς βάζει ο ίδιος τη μούρη του σε χαλινό, γίνεται πρωτεργάτης της «φασιστικής έξυγιάνσεως της πνευματικής τροφής του λαού», και μάς δίνει προκατοβολικά με τη φάρσα του ένα δείγμα απ' την «πνευματική άνθηση» που θα προκαλέσει ο μοναρχικός φασισμός αν τον αφήσουν οι εργαζόμενοι να στυλωθεί.

Με την ύποταγή του στον Κονδόλη ο Σπόρος Ίσκαριώτης έδειξε πώς νοσταλγεί κι' αυτός μαζί με την κυρίαρχη τάξη τα «περασμένα μεγαλεία», με την έλπίδα να' αποκτήσει ύστερα από την τόση αξιοτίμη πελατεία του: Συγκρότημα, Μητρόπολη, Ακαδημία, Έθνικόν Θέατρο, Μπουκέτο, κλπ. κλπ., και τό βασιλιά μουστερή, ώστε να μπορεί να υιοτίσει την έπιγραφή του μαγαζιού του με τον πιο τιμητικό τίτλο για έναν έμπορο: Πρόμηθευτής της Α. Μ.

Ν. ΒΙΤΩΛΗΣ